

Kerst 2016: Moeder van Jezus: Maria.

Orde van morgendienst – 10.00 uur:

Welkom – Thema: “Jezus aan de hand van Maria”.

Zingen: “Go tell it on the mountains!”.

“Wijs mij de weg naar Bethlehem”.

Votum en zegengroet

Zingen: “Ere zij God in onze dagen”

Gebed

Kinderen: Geboortekaartje van Jezus.

Sela: “Zo is het beloofd”.

Lezen: Lukas 2: 1-20 Geboorte van Jezus.

Zingen: Magnificat – Sela.

Tekst: Lukas 2: 19 “Maria bewaarde al deze woorden in haar hart...”.

Preek

Zingen: “Maria bewaarde”- Zwart.

Gebed

Collecte

“Ere zij God”.

Zegen.

Preek.

Soms ruim je de zolder op of een kast. Omdat je gaat verhuizen of omdat de berg rommel te groot geworden is. Tijd voor een grote opruiming. Je kunt niet alles bewaren!

Alles gaat weer door je handen heen.

Je eerste pop. Je tekenschriftje uit groep een. Je medaille van de vierdaagse. Je eerste voetbal. Je trouwjurk. Wat fotoboeken.

Maar er liggen ook nog stapels tijdschriften en kleren uit het jaar nul.

Je gooit veel weg. Maar sommige dingen bewaar je.

Je bewaart wat kostbaar is. De gouden ketting van je oma, de trouwring van je vader. In een speciaal juwelenkistje met cijferslot.

Foto's van je kinderen bewaar je op de harddisk van de computer.

Maria bewaarde woorden.

In de kluis van haar hart.

Daar bewaar je wat voor jou het meest kostbaar is. Je liefste herinneringen. In je hart.

Waar je dus ook steeds weer bij kunt.

Zo bewaarde Maria woorden van engelen in haar hart. Woorden van God. Woorden van herders. Woorden van Jezus. Haar hart werd een schatkamer.

Het was lang geleden, dat er woorden van God op aarde hadden geklonken. Al lang waren er geen engelen meer geweest. En de

woorden van de profeten over een nieuwe toekomst lagen bewaard in dure boekrollen op de planken van de geschiedenis. Eeuwenlang. Een geschiedenis, die zich ook leek te sluiten. Het volk was gehavend. Het beloofde land bezet. En op de troon zat allang geen zoon van David meer. Sommigen kenden de woorden nog over een nieuw vrede-rijk. Verlangden. Hoopten. Maar bleef zo lang stil!!

En dan verschijnt er opeens weer een engel op aarde. Een engel van God. Een engel vol licht. Hij draagt de naam Gabriël. Held van God. In al zijn glorie verschijnt hij op aarde. En hij verschijnt bij...Maria. Een meisje in Nazareth. Ja, dat klinkt voor ons heel gewoon. We kennen het verhaal: 'natuurlijk verschijnt de engel aan Maria!'. Maar dat is het niet! Deze machtige engel, deze held van God, kwam -zeg maar- via de achterdeur onze wereld binnen. Dwars door de rommel en het opgehoopte vuil in de achtertuin.

Aan honderden klinkende namen ging de engel daarmee voorbij. Hij kwam niet bij Alexander de Grote. Hij kwam niet bij keizer Augustus in Rome. Niet bij Herodes in zijn paleis in Jeruzalem. Niet bij de hogepriester. Niet bij al die grote namen, die onze geschiedenisboeken vullen.

Hij kwam bij Maria in het gehuchtje Nazareth. In donker Galilea. Een meisje van zestien jaar. Die sterke engel komt binnen door de achterdeur. In donker Galilea. Het leven achter de blinkende coulissen. De verlosser van de wereld wordt geboren in een stal. Ligt in een voerbak voor dieren. In een dorpje, dat stinkt naar de schapen. Sterft aan een kruis. Hij is een baby. Moet verzorgd en gedragen worden. Leert lopen aan de hand van zijn moeder, Maria.

Dit lijkt heel vreemd voor een zoon van God. Dat is het ook. Maar het past helemaal bij de stijl van God. En bij de genade van God. Altijd weer kwam Hij binnen wanneer je het niet meer mocht verwachten. Altijd stond hij open voor bekering en vergeving. Hij verbond zichzelf aan een slavenvolkje. Aan mensen, die hem keer op keer teleurstelden. Aan Adam en Eva. Aan Abraham. Juda en Tamar. Aan Rachab. Aan David en Batseba. Aan mij.

En steeds laat hij blijken: 'Het gaat mij niet om goud of zilver of eer of een mooi standbeeld of om miljoenen Likes op Facebook. Het gaat mij om mensen. Om liefde. Om verzoening. Om leven in een nieuw Koninkrijk op een nieuwe aarde. Het gaat mij om jou!'

Zo komt er een machtige engel bij Maria.

Door de achterdeur.

Maria schrikt van zoveel licht: "Wat is dit? Wat wil hij?"

Maar: hij heeft een sleutel. Een wachtwoord.

Want al snel klinkt de naam. De naam van David.

Eeuwen geleden heeft God namelijk dit aan koning David beloofd:

"David, er zal altijd een zoon van jou op de troon zitten!"

Die belofte leefde nog wel in de harten van mensen. Goed bewaard.

Bron van diep verlangen naar een rijk vol Shalom.

Maar tegelijk bedolven onder het stof van de eeuwen. Zou dit nog waar worden?

Maar de engel van God, die haalt juist deze belofte, deze naam, weer onder het stof vandaan:

Dia.

"Maria, het kind dat uit jou geboren wordt, zal een groot man worden en zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en God de Heer, zal hem de troon van zijn Vader David geven. Tot in eeuwigheid zal hij koning zijn over het volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen."

Het is het wachtwoord. Letterlijk.

Dit is het woord waar de kinderen van Abraham al eeuwen op wachten. Zorgvuldig doorgegeven aan de kinderen en die weer aan hun kinderen. Zorgvuldig bewaard in de harten.

Bron van hoop.

Maar: nu wordt het waar, Maria!

En het gebeurt: Maria wordt zwanger. En maanden later reizen Jozef en Maria af naar Bethlehem. Het dorp waar David is geboren en tot Koning gezalfd.

Daar wordt de zoon van David, de zoon van God, geboren.

En opnieuw verschijnt er een engel van God bekleed met hemels licht.

Maar dit licht omstraalt nu herders, die in de velden rond Bethlehem op de schapen passen.

Dia.

En opnieuw klinkt het wachtwoord: *"Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David jullie redder geboren. Hij is de Messias, de Heer"*.

De Messias in de stad van David! Dat is het wachtwoord!

En even later treden er duizenden engelen aan. De donkere aarde vult zich met licht.

En die engelen zingen hun strijdlid: nu de koning is geboren, de kleine generaal, nu kan de strijd helemaal losbarsten. De strijd tegen het kwaad, tegen zonde en dood en pijn en leugen.

En ze zingen een lied alsof de overwinning al een feit is: "Ere zij God in de hemel en vrede op aarde voor alle mensen, die hopen op Gods liefde".

Herders aanbidden het kindje in de voerbak. Vertellen over het engelenleger in het veld.

Magiërs uit het verre oosten brengen geschenken. Vertellen over de stralende ster.

En Maria verbaast zich over al die woorden en bewaart ze in haar hart. Woorden voor onderweg.

Want vanaf die nacht begint de vernedering van de Koning. Het lijden van de Zoon van God.

Straks komt de spot los en de haat tegen haar zoon.

Straks staat ze aan de voet van het kruis.

Hoe kan ze dat dan dragen!??

Omdat er in haar hart woorden liggen opgetast. Achter de pijn en de vernedering ziet Maria daardoor de liefde van God

Maria wikkelt haar kindje in doeken.

Legt hem in een voerbak.

Ze is een echte moeder.

En zo groeit Jezus op. Aan de hand van Maria.

Zij hoort zijn eerste woordjes.

Zij leert hem lopen. Die grote "Ik ben".

Zij kust hem zacht. En daarmee kust zij het aangezicht van God.

Zo komt de Almachtige zijn wereld binnen. Als een baby. In een voerbak. Aan een kruis.

Zo komt hij jouw hart binnen.

Zo groot is zijn verlangen om zich met de wereld te verzoenen. Om zichzelf aan jou te geven.

Maria bewaart al deze woorden in haar hart.

Haar hart wordt een schatkamer.

Ook jouw hart kan een schatkamer worden.

Gewoon door te luisteren en diep van binnen te beseffen, dat de Almachtige van je houdt.

Dat helpt als je vervolgd wordt. Als het leven pijn doet.

Al is het donker: jij leeft in het licht.

Amen.